
ПРАВЕДНИКИ

Родзевич Тетяна Йосипівна (1919-2005)

Родзевич (Кудрицька) Ольга Миколаївна (1900-1983)

БРЯТОВАНІ

Степанська (Кавалерчик) Дора Іллівна (1901-1968)

Кавалерчик Борис Ілліч (1915-1941)

Т.Й. Родзевич

О.М. Родзевич

Д.І. Степанська

Студентка четвертого курсу Політехнічного інституту Тетяна Родзевич з матір'ю Ольгою Миколаївною Кудрицькою і однорічним сином Ігорем залишилися в окупованому Києві в своїй квартирі на вул. Жадановського, 81.

Багато років Ольга Миколаївна дружила з Дорою Степанською (Кавалерчик), яка жила на тій же вулиці. Дора Іллівна в перші дні війни провела на фронт сина Романа, а решта членів сім'ї не встигла евакуюватися. 28 вересня Дора Іллівна попросила подругу захвати її, вона не вірила, що євреїв вивозитимуть до Палестини.

Ольга Миколаївна з Танею залишили Степанську у себе. Наступного дня її мати, чоловік та інші рідні загинули в Бабиному Яру. Після масових розстрілів німці шукали євреїв по квартирах. Ольга Миколаївна зачинила вхід з вулиці, а під сходами обладнали схованку, де Дора ховалася під час облав. Завели собаку, яка гавкала при появі чужих біля будинку.

Ольга Миколаївна віддала Дорі Іллівні свою метрику (вони були одних років). За цим документом Степанська одержала тимчасове посвідчення особи і протягом двох років окупації користувалася ним. У листопаді до Родзевичів несподівано прибув брат Дори Іллівни, Борис Кавалерчик, якому вдалося втекти з полону. Дора і Борис вирішили піти на Житомирщину. Пройшовши 60 кілометрів, вони зупинилися в найближчому селі в різних хатинах. Вранці до Дори вбігла господиня і сказала, що німці влаштували облаву. У вікно Степанська бачила як німці вивели з сусідньої хати її брата і розстріляли в городі. Увечері вона повернулася до Києва, де залишалася у Родзевич протягом всіх двох років окупації.

1944 року загинув на фронті її єдиний син Роман. Від всього пережитого вона тяжко захворіла, стала інвалідом і за рекомендацією лікарів переїхала з Києва до Ялти, де і померла.

Після війни Тетяна Йосипівна працювала інженером в будтресті, Ольга Миколаївна була домогосподаркою.

1994 року їм присвоєні звання «Праведник Бабиного Яру», а 1996 року – «Праведник народів Світу».